

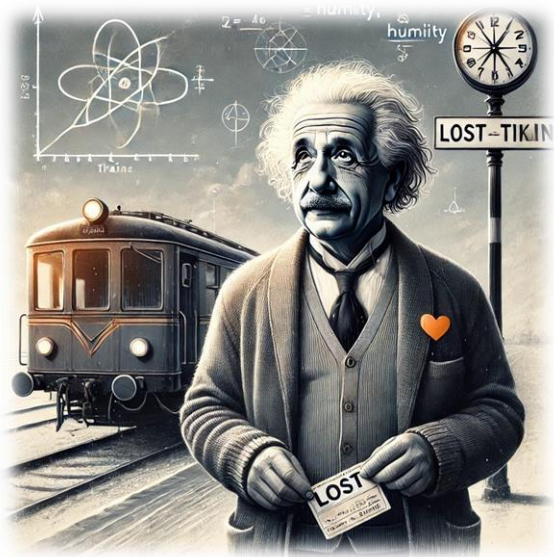
Le eno je potrebno

ČASOPIS O ŽIVLJENJU V DOMU
LETNIK 15, JULIJ – AVGUST 2025

Kam potuješ, kje je tvoj cilj?

V poletnem času se večina ljudi odloča za potovanja, ponavadi na morje, nekateri pa gredo na daljšo pot in obiskujejo daljne dežele. Vsako potovanje nas lahko pripelje do premišljevanja, da je tudi celotno človeško življenje ena »POT«, ki ima svoj cilj. Morda zelo redko razmišljamo o tem cilju, ki je ključnega pomena, kajti takrat, ko bomo zaključili tek zemeljskega življenja, se bo odprla pred nami pot do večnosti. Naj nam zgodba o velikem fiziku pomaga v tem premišljevanju:

Nekoč je tudi Albert Einstein potoval z vlakom. Ko je prišel sprevodnik, da mu pokaže vozovnico, je Einstein ni mogel najti. Brskal je po žepih suknjiča in hlač, pogledal v listnico, toda vozovnice ni bilo nikjer. Sprevodnik je bil zelo ljubezniv: »Pustite, gospod Einstein. Saj vas poznam in prepričan sem, da ste vozovnico kupili.« Sprevodnik je šel naprej, potem pa se je ozrl in videl, kako se je Einstein spravil na kolena ter iskal vozovnico pod sedežem. Zato se

je vrnil k znanstveniku in ga znova pomiril: »Pustite, gospod Einstein. Saj vas poznam in prepričan sem, da ste vozovnico kupili.« Einstein je zardel

in dejal. »Mladi mož, tudi jaz vem, kdo sem, ne vem pa, kam sem namenjen.«

Lepa podoba sodobnega človeka, ki potuje, a ne ve, kam je namenjen. Vesela novica Evangelija, Jezusovega sporočila, je, da vemo, kam gremo, vemo za cilj našega potovanja. Kristus nam je povedal, da sta njegovo življenje in smrt na križu zagotovilo našega večnega življenja. Našim dragim bralcem želim, da bi bila Evangelij in Božja beseda vedno luč na poti vašega življenja. Doživite veliko sončnih in lepih dni v letošnjem poletju.

(Vir: B. Rustja, Povejmo z zgodbo, v: Ognjišče 4 (2018), 13.)

Amicus Dei

• SVETNIKI – BOŽJI PRIJATELJI

Julij - Sveti Urh

Goduje 4. julija (umrl l. 973)

Današnji godovnjak sveti Urh je bil nekdaj med najbolj češčenimi svetniki na Slovenskem. O tem priča kar 85 cerkva, pozidanih njemu na čast, njegovih kipov in podob po naših cerkvah pa je na stotine. Priporočali so se mu za srečno zadnjo uro, bil je tudi mogočen priprošnjik zoper razne telesne slabosti. Prosili so ga za varstvo tudi pred mišmi in podganami!

V vrsti svetnikov katoliške Cerkve je sveti Urh znamenit po tem, da je bil prvi svetnik, ki je čast oltarja dosegel po rednem procesu, kakor je v veljavi še danes. Poprej so razglaševanje umrlih odličnih kristjanov za blažene in svetnike opravljali škofje sami za določeno pokrajino ali državo. Urha je za svetnika razglasil papež Janez XV. leta 993, dvajset let po njegovi smrti. Danes sveti Urh pri nas ni več tako 'popularen', če

sodimo po tem, da je bilo pred kakšnimi dvajsetimi leti na Slovenskem le 33 ljudi, ki jim je bilo ime Urh.

Urhova očetnjava je bila Bavarska, kjer se je rodil leta 890. Dali so mu ime Udalrik, kar pomeni 'bogat dedič'. Starši so skorajda obupali nad njim, ker je bil zelo slaboten otrok. Neki duhovnik je materi svetoval, naj ga prepusti zraku in soncu, ki sta najboljši Božji zdravili. In res se je fantek kaj kmalu okrepil. »Bog ga je ozdravil, ker ga hoče imeti zase,« so mislili starši. Poslali so ga v benediktinski samostan Sankt Gallen v Švici, kjer je bil deležen temeljite vzgoje in izobrazbe. Augsburški škof Adalberon ga je povabil, naj pride k njemu in posvetil ga je v duhovnika, da mu je lahko zaupal najkočljivejša opravila. Ko je Urh potoval v Rim, je škof Adalberon umrl in papež Sergij III. je kar njemu ponudil škofijski sedež, ki pa ga je Urh odklonil, češ, da je še premlad. Po vrnitvi iz Rima je Urh šel spet v samostan Sankt Gallen, toda kmalu se je pokazalo, da ga Bog ne kliče za redovnika. Leta 923 je bil izbran in posvečen za škofa v Augsburgu. Škofijo je modro vodil polnih petdeset let. Bil je tudi svetni knez, vendar je znal obojno službo lepo usklajevati. Pred grozečim napadom divjih Madžarov je dal utrditi mesto Augsburg. Ko so ga avgusta leta 955 res napadli, je škof Urh sam vodil branilce, poveljujoč visoko s konja, vendar ne kot vitez temveč kot duhovnik. Svoje škofovske dolžnosti je Urh vedno opravljal z zavestjo odgovornosti za svoje ovce pred Bogom in z modrostjo, pridobljeno v molitvi. Svojo obsežno škofijo je večkrat prepotoval, zato jo je dobro poznal.

Ko je čutil, da se mu bliža smrt, je dal po tleh posuti pepel v obliki križa, legel tja in med petjem litanij izdihnil svojo dušo 4. julija 973. Pokopal ga je sveti Volbenk, škof v Regensburgu, ki ga je bil sveti Urh posvetil v duhovnika. Svetega Urha navadno upodabljajo z ribo v roki, ker nikoli ni užival mesa.

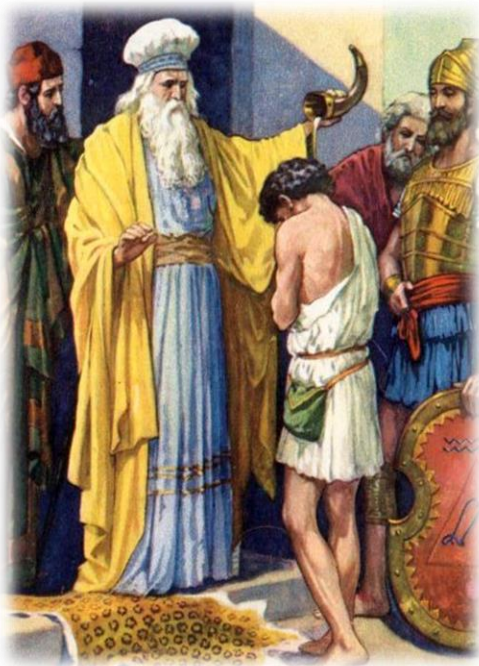
Avгust – Sveti Samuel

Prerok in sodnik, goduje 20. avgusta.

Sveti Samuel je prerok, ki je bil od Boga poklican še kot deček. Nato je deloval v Izraelu kot sodnik. Po Božjem ukazu je mazilil Savla ljudstvu za

kralja, toda pozneje ga je Gospod zavrgel zaradi nezvestobe. Kraljevsko maziljenje je podelil Davidu, iz katerega rodu je bil rojen Kristus.

Samuel, sin Elkana in Ane, se je rodil kot odgovor na materino molitev.

Kot otroka so ga dali v skrbništvo Eliju, velikem duhovniku v Šilu. Gospod je Samuela že v mladih letih poklical za preroka. Samuel je po Elijevi smrti postal velik prerok in Izraelov sodnik. V deželi je obnovil zakon, red in redno versko češčenje. Prva Samuelova knjiga, 28:5-20, vsebuje poročilo o Samuelu, ki ga je vedeževalka iz En Dora na zahtevo kralja Savla priklicala od mrtvih. To videnje ni moglo biti od Boga, ker vedeževalka oziroma drug duhovni posrednik ne more vplivati, da bi se prerok pojavil na njen oziroma njegov ukaz.

V nekaterih različicah Svetega pisma se Prva in Druga Samuelova knjiga pojavljata kot ena knjiga. V drugih sta dve knjigi. Knjigi obsegata približno stotridesetletno obdobje od Samuelovega rojstva do tik pred smrtjo kralja Davida.

PRVA SAMUELOVA KNJIGA. Prva tri poglavja opisujejo, da je Gospod Elijevo družino preklel in kaznoval, Samuela pa poklical za velikega duhovnika in sodnika. Poglavja od štiri do šest pripovedujejo, kako je skrinja zaveze prišla v roke Filistejcev. Poglavji od sedem do osem zapisujeta Samuelova svarila pred lažnimi bogovi in hudobnim kraljem. Poglavja od devet do petnajst opisujejo kronanje Savla za kralja in njegovo vladanje. Poglavja od šestnajst do enaintrideset pripovedujejo Davidovo zgodbo in njegovo pridobivanje moči – Samuel je mazilil Davida, ki je ubil Goljata. Savel je Davida sovražil, vendar David Savla ni hotel ubiti, čeprav je imel priložnost, da bi to storil.

DRUGA SAMUELOVA KNJIGA. Knjiga vsebuje podrobnosti vladavine

Davidu kot Judovega kralja in nazadnje kralja vsega Izraela. Prva štiri poglavja prikazujejo dolg boj med Davidovimi privrženci, potem ko ga je Juda okronal, in Savlovimi privrženci. Poglavja od pet do deset prikazujejo, da je David postal mogočen v številnih deželah. Poglavja od enajst do dvaindvajset prikazujejo upad Davidove duhovne moči zaradi njegovega greha in upornišva znotraj njegove družine. Poglavja od dvaindvajset do štiriindvajset opisujejo Davidove poskuse, da bi z Gospodom sklenil spravo.

Pripravila Marica

LITERARNI KOTIČEK

Prihajajoči otrok

Priklicala sva te
kot iz pradavnine,
iz čiste ljubezni prihajaš.
Zavit v tančico skrivnosti
pod maminim srcem spavaš,
se s svojimi prstki igraš
in včasih vragolije izvajaš.

Vsi upi sveta,
očeta in mame, položeni so vate
in komaj čakamo praznični dan,
ko zazremo se vate.

Takrat bo v naročju najlepša milina,
tvoje oči in nasmeh bosta strahove mirila,
našla bova moč in pogum,
da te bova vzgojila.

Nikogar pred tabo,
nikogar za tabo ne bo, kakor si ti;
na svetu so najlepši unikatni ljudje!

Tadeja Gnezda

O SAMOSTANIH ...

Predstavitev najpomembnejših samostanov, ki so delovali ali pa še delujejo na ozemlju današnje Slovenije.

V vasici Olimje ob vznožju kozjanskega hribovja se nahaja najmlajši minoritski samostan pri nas, saj ga upravljajo redovniki šele 35 let. Zanimiva pa je njegova zgodovina, ki se začne kar 7 stoletij nazaj. V davnem 11. st. je na tam mestu stala utrdba v obliki stolpa in vse do 16. st. varovala območje pred vdori z vzhoda. Ko so nevarnosti minile, so plemiški lastniki stolp prezidali v simetrično zasnovano renesančno

stavbo, a še vedno okrepljeno z okroglimi stolpi. Kot tako jo vidimo še danes, z delno ohranjenim obrambnim jarkom z vodo (in zlatimi ribicami), nekdanji dvizni most za vhod v grad pa je kasneje zamenjal kamniti Dvorec je pogosto menjaval lastnike, dokler ga niso zadnji sredi 17. st. podarili menihom p a v l i n c e m iz samostana v Lepoglavu na Hrvaškem. Pavlinci so katoliški meniški red, ki ga je ustanovil sv. Pavle iz Teb v 13. st., a se pri nas ni uveljavil. Najbolj razširjen je še na Poljskem,

Madžarskem in Hrvaškem. Takoj so dvorec preuredili za svoje samostanske potrebe in mu prizidali enoladijsko cerkev v baročnem slogu. Ker pa je kmalu stopila v veljavo znana jožefinska reforma, ki je ukinjala določene samostane, so tako pavlinci ostali brez samostana in so se morali vrniti v matični samostan Lepoglavo.

Olimje je pred propadanjem rešila prodaja na dražbi. Lastništvo spet preide v plemiške roke in to premožne štajerske družine Attems vse do konca 2. sv. vojne. Z našo osamosvojitvijo Olimje dodelijo redovnikom minoritom, ki zavzeto ohranjajo dragoceno dediščino pavlincev.

V svojih redovnih pravilih imajo pavlinci kot obvezo zapisano, da mora imeti vsak njihov samostan posebno sobo za brate, ki zbolijo, in vsaj enega brata, ki zna opravljati službo bolniškega strežnika, predvsem pa izdelovati ustrezna zdravila. Posledično pa tudi gojiti potrebna zelišča.

Tako se v zavetju južnega stolpa nahaja neprecenljiva umetnina, dediščina pavlincev – stara samostanska lekarna, ki je tretja najstarejša lekarna v Evropi. Žal se njena oprema ni ohranila, je pa v celoti poslikana z dragocenimi freskami, ki so jih restavratorji strokovno obnovili in rešili

propada. So zelo sporočilne, z motivi iz Sv. pisma na temo zdravja telesa in duha in podobami slavnih zdravnikov (Eskulap, Paracelsus ...). Bratje minoriti

vestno nadaljujejo zeliščno tradicijo pavlincev, saj se je z njihovim prihodom začelo pri nas sistematično proučevanje zdravilnih zelišč. Danes je nekdanji zeliščni vrt močno povečan, saj tam raste prek 200 vrst rastlin, sistematično razporejenih in označenih s slovenskimi in latinskimi imeni z navedbo, katerim težavam je namenjena. Menihi sami izdelujejo

razne čaje, kreme, tinkture ..., ki jih je možno tudi kupiti, saj k lekarni sodi tudi lična prodajalna. Potke med gredicami z zelišči nas mimo čebelnjaka pripeljejo do »čokoladnice«, kjer družina Videtič v prenovljeni nekdanji ljudski šoli ob samostanu nadaljuje tradicijo svojega

prednika, slaščičarja na Dunaju, in ročno izdeluje vrsto čokoladnih izdelkov, po katerih obiskovalci radi posežejo.

Druga dragocena zapuščina pavlincev je samostanska cerkev, ki jo uvrščamo med naše najlepše baročne umetnine. Pavlinci so jo zgradili ob gradu in jo posvetili Mariji Vnebovzeti. Njihovo delo je tudi mogočni, kar trinadstropni glavni oltar v kombinaciji črne barve in pozlate. Je eden največjih t.i.

"zlatih" oltarjev, saj je visok kar 13 m. Posebnost cerkve je kapela, v celoti poslikana s prizori iz življenja Sv. Frančiška Ksaverija, medtem ko je cerkveni prostor brez vsake poslikave in tudi

okna so brez barvnih vitražev. Krasi jo pa doprsni kip škofa Antona Martina Slomška, ki je tu l. 1824 obhajal novo mašo tudi kot zahvalo svojemu dobrotniku, učitelju in vzorniku, župniku J. Prašnikarju. Od razglasitve Slomška za blaženega (l. 1999) je samostan imenovan po njem, nekdanja škofova soba v stolpu pa je danes dvorana A. M. Slomška in služi tudi za manjše posvetne prireditve, tudi poroke. Za romarje in turiste so minoriti uredili t.i. Duhovni dom, kamor se po želji lahko umaknejo v mir, tišino in premišljevanje.

In še zanimivost. Manj je znano, da je Slomšek v skrbi za materni jezik napisal tudi veliko izvirnih pregovorov, kot npr.:

»Dobra duša povsod dobre ljudi najde«, ali

»Mož je srečnega zakona glava, žena srce.« Svojo navezanost na samostan pa je lepo prikazal v pesmi hvalnici o Olimju.

... se nadaljuje ...

Zapisala Lela J. Podgornik

Zaključek pogovornih skupin

Teden za tednom, skozi vse leto, prinašajo naše marljive in zveste prostovoljke v Dom Marije in Marte toplo besedo, prijazne nasmehe in vzpodbudne besede, ki človeka dvignejo in osrečijo. Srečni pa niso samo stanovalci, ampak tudi one same, saj večkrat povedo, da je dajanje bolj osrečujoče kot prejemanje.

Ena od stanovalk mi je povedala, da so prostovoljke svetilke, ki svetijo iz srca in širijo toplino vse naokrog. Joj, kako plemenita pohvala! Ob njej sem se res zamislila, kaj ljudem, ki so odšli iz svojega domačega okolja iz različnih razlogov, pomenijo pogovorne skupine in prostovoljke s svojo toplino in žarom, ko se trudijo narediti nekaj dobrega, plemenitega za te ljudi. Same izhajajo iz ljubezni do sebe, kajti, le kdor ljubi sebe, lahko ljubi tudi druge. Dobra volja, vztrajnost in odprto srce pa krasita vse, ki prostovoljsko delo opravljamo.

Tedni v letu hitro minevajo in prinašajo množico skupnih pogovorov in obujanja spominov na otroštvo, ki je bilo včasih drugačno od današnjega, na stroge učitelje v šoli in šolski red, pogovori nanesejo tudi na poklicno delo, na družino in družinsko življenje. Priljubljena tema pogovorov so tudi hišni ljubljenci pa urejanje domačega vrta in okolice. Zanimivi so tudi letni časi s cerkvenim letom in prazniki v njem. Pogovor nanese tudi na spominjanje ostrih, mrzlih zim z veliko snega in zimskimi radostmi. Vse to je pehar spominov in doživetij, ki jih na pogovornih skupinah nikoli ne zmanjka. Prisotna pa je tudi pesem. Z gospo Zinko radi zapojejo naše domače, narodne in ponarodele pesmi.

Ob vseh teh doživetjih čas hitreje mineva, leto se prevesi v pomlad in poletje, ko v mesecu juniju naredimo zaključek pogovornih skupin z veliko tombolo, kjer sodelujejo vse štiri skupine.

Tombola je za stanovalce poseben dogodek, saj vsi pričakujejo – se ve kaj – darila. Tombola je bila 18. junija v Jožefovi dvorani, vodil pa jo je g. Pavel, ki ga stanovalci že dobro poznajo, saj ni bil med njimi prvič. S svojimi hudomušnimi dovtipi je poskrbel, da napetost ob branju številki ni preveč in prehitro naraščala. V dvorani je vladala čista tišina, le sem in tja je kdo zaklical: moja številka, naj bo že 50, samo še ena številka mi manjka do polne vrstice, nobene številke še nisem prekrizal, koliko jih imaš že ti? Napetost se je ob vsaki napovedani številki stopnjevala, vse dokler ni nekdo zaklical TOMBOLA! Sledil je pregled števil v vrsticah in seveda prva nagrada za srečneža tombole!

A izklic števil se je nadaljeval do druge in tretje nagrade. Da pa razočaranje ne bi bilo preveliko, so vsi, ki so imeli malo manj sreče, dobili tolažilne nagrade, ki so jih bili prav tako veseli kot dobitnik tombole.

Popoldne smo nadaljevali še s pogostitvijo in prijetnim druženjem ob zvokih harmonike gospe Ivanke. Pogovorne skupine bomo nadaljevali v mesecu septembru, v juliju in avgustu pa so ob ponedeljkih na vrsti sprehodi po Logatcu.

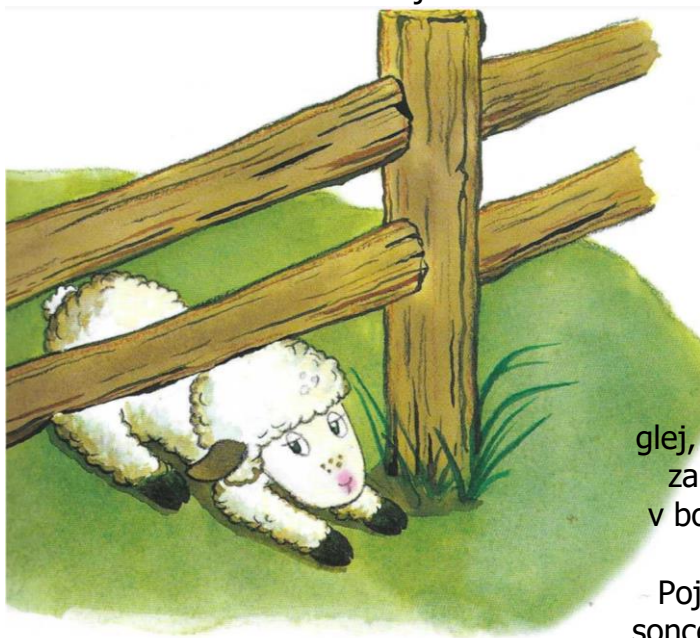

V imenu stanovalcev in osebja Doma iskrena hvala vsem prostovoljkam, ki darujete svoj čas in talente v dobrobit stanovalcev Doma.

Mir in vse dobro vam želimo Silva, Mateja in Leonida.

JAGENJČEK

Mlado jagnje, lepo, belo,
gre za materjo veselo,
skače, s parkeljci drobi.
Mlado jagnje ne posluša,
rajši samo vse poskuša.
Oj, otroci, ubogajte
svoje skrbne matere.

ZAMORČEK

Cici cici fuj,
glej, zamorček, čuj me, čuj,
zakaj tako otožno gledaš,
v borni izbici sam posedaš,
mar bolan si ali kaj?
Pojdi, pojdi z menoj v gaj,
sonce božje vsem se smeje,
vse enako toplo greje,
rado bi te razveselilo,
črno lice poljubilo,
jaz pa glasno bom zapel,
da zamorček bo vesel.

Pojdi, pojdi, nič ne snuj,
saj si priden cici fuj.

Povedala M. Š.

Človek je Božji dar

Razvoj človeškega življenja je podoben jablani. Pozno jeseni drevesce posadimo, spomladi požene zelene liste, nato cveti. Pridne čebelice oplodijo cvetove, nato pa čez celo leto rastejo, jeseni, če je dobra letina, imamo obilo plodov. Pride jesen, listje rumeni

in odpade, nato mraz in sneg in narava gre k počitku.

Poglejmo nas! Ko smo v zibelki, majhna štručka, smo še vsi nebogljeni. Nato že čez tri mesece zagledamo svetle oči, nasmeh na licih, kaj kmalu je leto dni, naredimo že prve korake, izrečemo prvo besedo *MAMA*. Kako sta starša vesela, ko imata pred sabo dragega otroka! Nastopi obdobje, ko gremo v šolo, in s tem tudi večje skrbi. Nabiramo si znanje, izobrazbo za nadaljnje življenje. Tam okrog dvajsetega leta pa si ustvarjamo gnezdece in poiščemo sopotnico za skupno življenje. Ustvarimo si novo družino in tako pluje čolnič sreče po svetu, toda tudi morje je kdaj razburkano. Z Božjo pomočjo pripeljemo čolnič na varno. Nastopi obdobje, ko se staramo, smo zgarani in utrujeni pa pristanemo v Domu, kjer nam sestre pomagajo. Tukaj smo v čakalnici na boljši svet. Ko se poslovimo od tega sveta, se pridejo svojci posloviti in že padajo prve ocene: »Ta človek je pa bil zelo dober, rad je pomagal ljudem, redno hodil k sveti maši in prejemal zakramente, tega je pa res škoda.« Za drugega pa pravijo: »Celo življenje je samo popival, vmes tudi kradel, za druge se ni zmenil, tega pa ni nič škoda.«

Toda Bog je pravičen sodnik in nas spremlja od sv. krsta, ko smo postali Božji otroci, čez celo življenje. Če smo služili Bogu, nam bo sv. Peter z veseljem odprl nebeška vrata in nas popeljal k Bogu v večno življenje. Kdaj se bo to zgodilo, ne ve nihče. Zato, dragi prijatelji, čujmo in molimo, ker ne vemo ne ure ne dneva.

Anton Treven

Preljuba ti soseda
ste vidla naš'ga deda
M'h oja,
oj, videla sem ga.

Ma čiž'm' brez podplata
pa vsaki drek pošlata,
m'h oja,
oj, videla sem ga.

Je gor na lojtro plezal,
je šmrku' z nosa lezel,
m'h oja,
oj, videla sem ga.

Zapela vnukinja Rebeka

Pozdravljamo vas iz Rumene sobe, oddelek od enega do dveh let. V tem letu je bila za marsikaterega otroka velika sprememba (vstop v vrtec). Enim je bilo lažje, drugim težje, skupaj smo zmogli. 😊 Otroci so bili zelo navdušeni nad bibarijami Biba buba baja, Dežek pada, Gosenica in drugimi. Na voljo so imeli veliko igr v različnih kotičkih. Ob koncu leta opažam velik napredek na govornem in gibalnem področju. Ob zaključku leta smo vsakdan popestrili z dejavnostjo v grajskem parku (igro v peskovniku). Z vozički smo se odpravili do Gornjega Logatca, se sproščeno igrali v senci in bosí z lopatkami in kanglicami uživali v

mivki. Konec junija smo se udeležili zaključne sv. maše. S potresanjem rožic pri oltarčkih in s svojo prisotnostjo smo vse presenetili.

Prihaja mesec julij in avgust. Namenili ga bomo druženju otrok vrtca, igri v senci na terasi in druženju z oskrbovanci Doma. Načrtujemo tudi vodne igre, izdelovanje limonade, ustvarjanje s tempera barvami, ogled poletne risanke, spoznavanje novih pravljič na temo poletja ...

Naj zaključim s poletno pesmico, ki jo pripevamo v Rumeni sobi:

*Barčica po morju plava,
drevesa se priklanjajo.
Oj, le naprej, oj, le naprej,
dokler je še vetra kej.*

*Barčica po morju plava,
jadra se razpenjajo.
j, le naprej, oj, le naprej,
do brezkončnih krajev mej.*

*Barčica, le bodi zdrava,
ptičke te pozdravljajo:
Oj, le naprej, oj, le naprej,
dokler je še vetra kej!
Lep pozdrav, ponovno se vam*

Mojca Demšar

Ponedeljkov sprehod pr^a Justi

Vreme je končno pokazalo pravo plat, in ponedeljkov sprehod se je vil na Brod k gospe Justi Kogovšek. Kot zanimivost je prebrala o Brojski kapelici, ki je v neposredni bližini njene hiše. Besedilo je v celoti objavljeno:

Brojska kapelica

Po ljudski pripovedi je ob potoku, ko še ni bilo mostu prek Logaščice, stala kapelica, da so se popotniki, ki so morali tod broditi (bresti) plitvino – ob večjih nalivih pa je voda nevarno deroče preplavljala – priporočali božjemu znamenju za srečen prehod potoka. Tistih dob je bila to edina pot iz Dolenjega proti Gorenjemu Logatcu. In ker je bilo tod treba bresti – broditi, se je za zaselek ob potoku oprijelo ime Brod. Hkrati pa so znamenje uporabljali tudi za enega od oltarjev ob procesijah. Nekdanja kapelica pa se je morala 1929 umakniti urejanju potoka pred poplavami in gradnji mostu za varnejše prehajanje potoka.

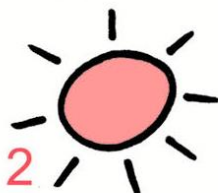
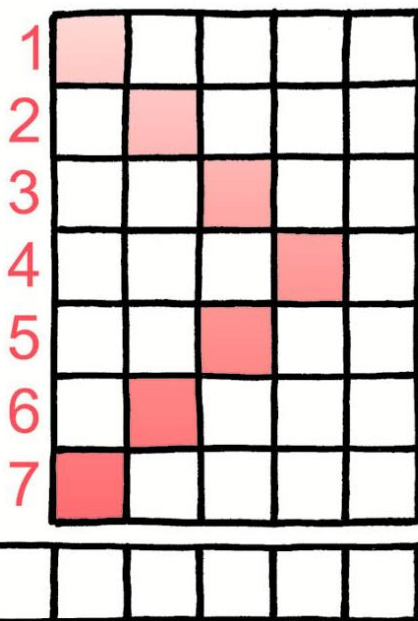
Istega leta so Brojani postavili novo kapelico, vendar nekoliko stran od mesta, kjer je stala prejšnja. In zanimivo: kapelica je sicer ohranila svojo priporočilnost, vaščani pa so jo namenili tudi v zahvalo takratni oblasti, ki je zgradila zelo potreben most in uredila strugo za varnejše bivanje vaščanov ob njej. Triogelna kapelica s svojo značilno obliko še najbolj spominja na vodnjak s stožičasto streho. Prvotno je bila streha krita s posebej dimenzioniranim bobrovcem. Že na prvi pogled je moč prepoznati, da je bil Ciril Oblak, ki je kapelico postavil, Plečnikov učenec. Kapelica je posvečena trojim zavetnikom: Srcu Jezusovemu, sv. Jožefu in Žalostni Materi Božji. Lesene reliefne podobe so po vsej verjetnosti delo znamenitega vrhniškega rezbarja Buha. Za vselej lepo urejeno kapelico in njeno okolico pridno skrbijo sosede: Mihevčevi, Kogovškovi in Mačkovi.

Marcel Štefančič

KRIŽANKA

REŠI KRIŽANKO, NATO PA PO VRSTI PREPIŠI ČRKE Z OBARVANIH POLJ V SPODNJE KVADRATKE IN PREBERI, KATERI POKLIC OPRAVLJA FANT NA SLIKI.

Revija ZMAJČEK, z igro do znanja / www.zmajcek.net / Copyright ©2018 Studio Hieroglif d.o.o.

POLETNE AKTIVNOSTI

V PREŠERNEM VZDUŠJU,
POGOVORIH, DRUŽENJU ...

S SVOJCI, PRIJATELJI, OTROKI,
PROSTOVOLJCI, ZAPOSLENIMI ...

obisk parka
za cerkvijo

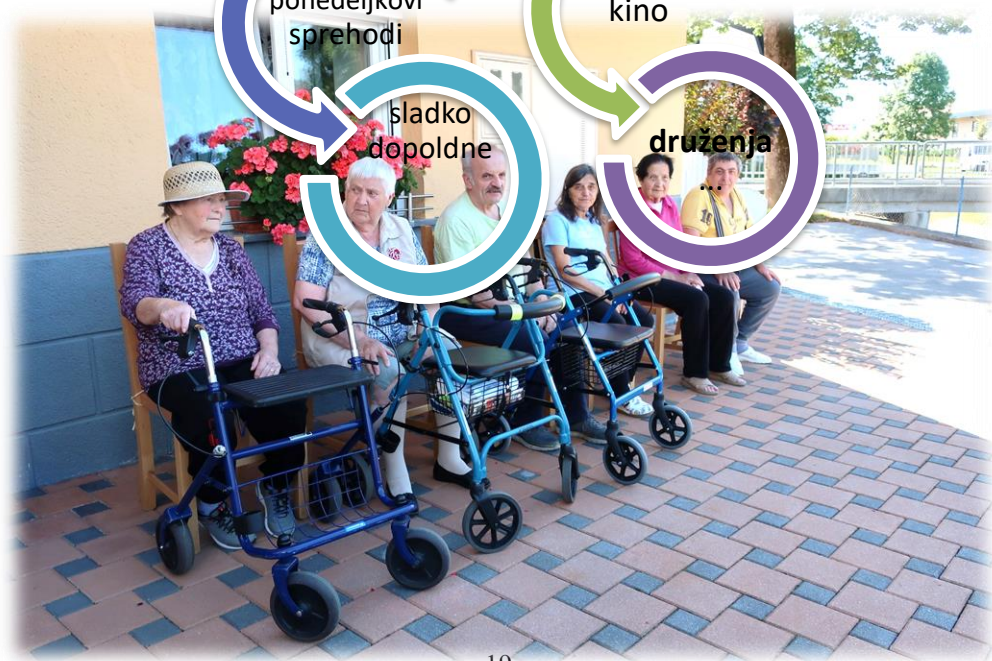
telovadba

ponedeljkovi
sprehodi

kino

sladko
dopoldne

druženja

RAZVEDRILO

ŽIVALSKI REBUSI: besedam v vrsticah dopiši manjkajoče črke in jih prepiši na konce vrstic.

S _ I R _ + O G E _ = _ _ _

P _ N E _ + K O _ K _ = _ _ _

T O _ B _ + P A _ K _ = _ _ _

_ O K _ Š + _ _ B O J = _ _ _

SMEJALNICA

Prijatelj prijatelju: »Moja žena ima jutri rojstni dan.« »In koliko je stara?«
»Spet devetintrideset (39)!«

Mladenič pristopi k lepi deklici in jo zaprosi za ples. Ona ga domišljavo
zavrne: »Ne želim plesati z vami, niste moja krvna skupina!« »Z vami bi
rad samo plesal, ne pa dajal transfuzije!«

»Ali sem ponoči, ko sem prišel domov, delal velik kraval?« »Ne, bil si tiho
kot miška, samo oni štirje, ki so te prinesli, so bili strašno hrupni!«

D. K.